

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Ιουνίου 2021, με την ακόλουθη σύνθεση: Ασημίνα Σαντοριναίου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Γεωργία Παπαναγοπούλου και Νικολέτα Ρένεση, Σύμβουλοι, Αικατερίνη Σπηλιοπούλου και Φωτεινή Πούλιου, Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Επιτροπεύων Πάρεδρος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Ιωάννης Βασιλόπουλος, που αναπληρώνει νόμιμα την Γενική Επίτροπο της Επικρατείας, η οποία είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Αντωνία Σαρλά, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από ...2013 (Α.Β.Δ. ...2013) έφεση του ..., κατοίκου ..., ο οποίος παραστάθηκε με έγγραφη δήλωση, κατ' άρθρο 231 παρ. 1 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του πληρεξουσίου δικηγόρου του Ευστράτιου Τζουραμάνη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 28418)

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Σπυριδούλας Θωμοπούλου

και κατά της ...2013 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων (Τμήμα Β') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.).

Στην παρούσα δίκη κλητεύθηκε και το ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», στο οποίο, έχει μεταφερθεί η αρμοδιότητα του κανονισμού και της πληρωμής των συντάξεων του Δημοσίου (άρθρο 51 παρ. 1 και 51^Α ν. 4387/2016, Α' 85, σε συνδυασμό με την 124456/0092/13.12.2016 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης - Οικονομικών, Β' 4074 και άρθρο 395 παρ. 8 του ν. 4512/2018, Α' 5) το οποίο εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αγίου Κωνσταντίνου 8) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή του, παραστάθηκε δια της ανωτέρω Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία ζήτησε την απόρριψη της έφεσης.

Τον Επιτροπεύοντα Πάρεδρο της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας, ο οποίος πρότεινε την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e:presence.gov.gr, σύμφωνα με το άρθρο 295 παρ. 2 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ν. 4700/2020, Α' 127).

**Αφού άκουσε την εισήγηση της Συμβούλου Νικολέτας Ρένεση
Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο**

1. Με την υπό κρίση έφεση, όπως το αίτημα αυτής περιορίστηκε με το από 16.6.2021 νομίμως κατατεθέν την προτεραιότητα της επ' ακροατηρίου συζήτησης υπόμνημα, ο εκκαλών, πολιτικός συνταξιούχος, πρώην εκπαιδευτικός, ζητεί τη μεταρρύθμιση της ...2013 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων (Τμήμα Β') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), με την οποία κανονίστηκε σε αυτόν σύνταξη, ώστε αφενός να προσμετρηθούν στην συντάξιμη υπηρεσία του τα χρονικά διαστήματα **i)** από ..., κατά τα οποία αυτός είχε τεθεί σε αυτοδίκαιη αργία λόγω της επιβολής σε βάρος του της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 105 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 2683/1999 και **ii)** από ..., κατά τα οποία αυτός απείχε από την άσκηση των καθηκόντων του και αφετέρου να του χορηγηθεί οικογενειακή παροχή για δύο τέκνα.

2. Η έφεση αυτή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα Σειράς ... έντυπα γραμμάτια παραβόλου του Ελληνικού Δημοσίου), έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτός. Συνεπώς, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατά τη βασιμότητά της

3. Η υπό κρίση έφεση, κατά το μέρος που ζητείται καταβολή οικογενειακής παροχής για δυο τέκνα, αφορά σε πλημμέλεια ανακύπτουσα κατά την εκτέλεση της ως άνω ...2013 πράξης κανονισμού σύνταξης, όπως η εκτέλεσή της αποτυπώνεται στο ...2013 έγγραφο περί κοινοποίησης της πράξης αυτής και συνεπώς, κατά τον χρόνο κατάθεσής του το κρινόμενο ένδικο βοήθημα έφερε τον χαρακτήρα ένστασης, υπαγόμενης στην αρμοδιότητα του τότε αρμοδίου Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. τις 48208/1965 (Β' 274) και 7818/1979 (Β' 420) αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου). Πλην όμως, δυνάμει των άρθρων 339, 352, 357 και 383 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ν. 4700/2020, Α' 127/29.06.2020), το υπό κρίση δικόγραφο λογίζεται πλέον και ως προς το μέρος αυτό ως έφεση και αρμοδίως εισάγεται προς εκδίκαση στο παρόν Τμήμα (βλ. ΕλΣυν II Τμ. 411/2021). Κατ' ορθή δε εκτίμηση του δικογράφου, αυτό στρέφεται και κατά του ...2013 εγγράφου της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), με το οποίο δια της αναφοράς της συνταξιοδοτικής διοίκησης στο χορηγούμενο με τη σύνταξη του εκκαλούντος οικογενειακό επίδομα εκφέρεται και η κρίση αυτής ότι ο εκκαλών δικαιούται το εν λόγω επίδομα μόνο για ένα τέκνο.

4. Ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ 169/2007, Α' 210, εφεξής: Συνταξιοδοτικός Κώδικας), ορίζει στο άρθρο 1 ότι «1. Ο τακτικός δημόσιος υπάλληλος που λαμβάνει κάθε μήνα μισθό από το Δημόσιο Ταμείο ή από άλλους ειδικούς πόρους δικαιούται σε ισόβια σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο (...)», στο άρθρο 11 ότι «1. Οι υπηρεσίες αυτών που υπάγονται στις διατάξεις για τις πολιτικές συντάξεις και αναγνωρίζονται από τον Κώδικα αυτό ως συντάξιμες διακρίνονται σε πραγματικές και πλασματικές. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι αυτή που παρέχεται πραγματικά και πλασματική είναι αυτή που από πλάσμα του νόμου θεωρείται σαν συντάξιμη (...) 6. Κατ' εξαίρεση θεωρείται σαν συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας ο χρόνος κάθε

κανονικής ή αναρρωτικής άδειας, ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας μέχρι μία τριετία, ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, ο χρόνος διαθεσιμότητας, εφόσον αυτή δεν οφείλεται σε αξιόποινη ποινή ή πειθαρχικό παράπτωμα για τα οποία επακολούθησε οριστική απόλυση από την υπηρεσία καθώς και ο χρόνος απεργίας, εφόσον θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας (...) 7. Δε θεωρείται συντάξιμος ο χρόνος της αυθαίρετης αποχής, (...), ο χρόνος της αργίας (...), εκτός αν για τις περιπτώσεις αυτές επακολούθησε αθώωση ή απαλλαγή κατά περίπτωση, οπότε ο χρόνος αυτός θεωρείται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας».

5. Περαιτέρω, ο Υπαλληλικός Κώδικας (π.δ. 611/1977, Α' 198), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο μέχρι τις 9.2.1999, όριζε στο άρθρο 191 ότι «Αυτοδικαία θέσις εις αργίαν. 1. Τίθεται αυτοδικαίως εις αργίαν ο στερηθείς της προσωπικής ελευθερίας συνεπεία εντάλματος φυλακίσεως ..., υπάλληλος, έστω και αν απελύθη επί εγγυήσει. 2. Εκλιπόντος του λόγου, διά τον οποίον η αργία, ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως εις ενέργειαν. 3. Ωσαύτως τίθεται αυτοδικαίως εις αργίαν ο υπάλληλος κατά του οποίου εξεδόθη πειθαρχική περί απολύσεως απόφασις, από της κοινοποιήσεως αυτής μέχρι λήξεως της δια την προσβολήν αυτής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας τεταγμένης προθεσμίας ή μέχρι της εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως επί της τυχόν ασκηθείσης κατ' αυτής προσφυγής. Εξαφανιζομένης ή μεταρρυθμιζομένης της περί απολύσεως αποφάσεως, επανέρχεται ο υπάλληλος αυτοδικαίως εις ενέργειαν.», στο άρθρο 192, ότι «Δυνητική θέσις εις αργίαν. 1. Δύναται να τεθή εις αργίαν ο υπάλληλος κατά του οποίου υφίσταται: α) (...), β) εκκρεμής πειθαρχική δίωξις δι' αδίκημα δυνάμενον να επιφέρει την απόλυσιν αυτού ή γ) (...) 2. Η περί θέσεως εις αργίαν (...) πράξις εκδίδεται επί μεν των δημοσίων υπαλλήλων υπό του Υπουργού (...), μετ' απόφασιν του υπηρεσιακού συμβουλίου και δημοσιεύεται εν περιλήψει εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (...) 3. Η δυνητική αργία αρχίζει από της κοινοποιήσεως της πράξεως, δυνάμενης να ενεργηθή και προ της δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Επίσης από της κοινοποιήσεως της περί επαναφοράς πράξεως επανέρχεται ο υπάλληλος εις ενέργειαν πλην αν εξεδόθη εν τω μεταξύ, εις μεν την α' περίπτωση της παραγράφου 1 οριστική ποινική απόφασις εις μη επαγομένη έκπτωσιν, εις δε την β' περίπτωση πειθαρχική μη επαγομένη οριστικήν παύσιν ότε από της τελεσιδικίας αυτών επανέρχεται αυτοδικαίως ο υπάλληλος εις ενέργειαν.», στο άρθρο 207 ότι «1. Πειθαρχικάι ποινάι είναι: α) έγγραφος επίπληξις, β) πρόστιμον μέχρις αποδοχών τριών μηνών, γ) δυσμενής μετάθεσις, δ) διακοπή του προς προαγωγήν δικαιώματος από ενός μέχρι πέντε ετών, ε) υποβιβασμός, στ) οριστική παύσις. (...) 2. (...) 3. (...) 4. Την ποινήν της οριστικής παύσεως δύναται να επιβάλη ο πειθαρχικός δικαστής μόνον δια τα εξής αδικήματα: α) (...), β) (...), γ) αδικαιολόγητον αποχήν από της εκτελέσεως των καθηκόντων επί τριάκοντα τουλάχιστον ημέρας, δ)....».

6. Ο μεταγενέστερος Υπαλληλικός Κώδικας (ν. 2683/1999, Α' 19/9.2.1999), με τον οποίο καταργήθηκε το ως άνω π.δ 611/1977 (βλ. άρθρα 103 παρ. 1, 104 παρ. 1, 3, 5 και άρθρ. 150 του Κώδικα αυτού), όρισε στο άρθρο 103 ότι «1. (...) 2. Τίθεται αυτοδικαία σε αργία ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η ποινή της οριστικής παύσεως. Η αργία αρχίζει από την κοινοποίηση της πειθαρχικής απόφασης και λήγει την τελευταία ημέρα της προθεσμίας άσκησης προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή την ημέρα που δημοσιεύθηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφόσον έχει ασκηθεί προσφυγή. 3. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαία στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία», στο άρθρο 104 «1. Μπορεί να τεθεί σε αργία ο υπάλληλος κατά του οποίου: α) έχει ασκηθεί ποινική δίωξις για αδίκημα το οποίο μπορεί να επισύρει την έκπτωση από την υπηρεσία και προκειμένου για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, εφόσον έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο, β) έχει

ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα, το οποίο μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης και γ) υπάρχει βάσιμη υπόνοια για άτακτη διαχείριση, η οποία στηρίζεται σε έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή του αρμόδιου επιθεωρητή. 2. (...)», στο άρθρο 107 ότι «1. Πειθαρχικά παραπτώματα αποτελούν ιδίως : α. (...) β. (...) γ. (...) δ. Η αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων. ε. ...», στο άρθρο 109 ότι «1. Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται στους υπαλλήλους είναι: α) (...), β) (...), γ) (...), δ) (...), ε) (...) και στ) η οριστική παύση. 2. Η ποινή της οριστικής παύσης μπορεί να επιβληθεί μόνο για τα ακόλουθα παραπτώματα: α) (...), β) (...), γ) (...), δ) (...), ε) (...), στ. αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων πάνω από είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες συνεχώς ή πάνω από τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες σε διάστημα ενός (1) έτους, ζ. (...)». Όμοιες διατάξεις περιλήφθηκαν και στον Υπαλληλικό Κώδικα που ακολούθησε (ν. 3528/2007, Α' 26/9.2.2007, βλ. ιδίως άρθρα 103 και 104 του Κώδικα αυτού).

7. Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ο τακτικός υπάλληλος όταν συμπληρώσει τον οριζόμενο από τις συνταξιοδοτικές διατάξεις χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, δικαιούται σύνταξη. Με δεδομένη τη φύση της σύνταξης ως ισόβιας περιοδικής παροχής που καταβάλλεται στον υπάλληλο αντί μισθού και ως συνέχεια αυτού (βλ. ΕλΣυν Ολ. 2020/2020, 137/2019, 1277, 32/2018, 244/2017), για την αναγνώριση μιας υπηρεσίας ως συντάξιμης, απαιτείται από τον Συνταξιοδοτικό Κώδικα αφενός μεν αυτή να έχει κατ' αρχήν πράγματι παρασχεθεί, αφετέρου για αυτήν να έχει καταβληθεί μισθός (βλ. ΕλΣυν II Τμ. 402/2007, 3426/2014). Προς τούτο, κατά τον υπολογισμό της συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας του υπαλλήλου τίθεται ο γενικός κανόνας ότι δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που διανύθηκε σε κατάσταση αργίας, καθόσον δεδομένης της κατά την αργία αποχής του υπαλλήλου από τα καθήκοντά του, αυτός δεν αποτελεί χρόνο πραγματικά παρασχεθείσας υπηρεσίας, ιδίως στην περίπτωση που στον υπάλληλος αποδίδεται το αδίκημα της αδικαιολόγητης αποχής από τα καθήκοντά του. Μόνο κατ' εξαίρεση στην περίπτωση που επακολούθησε αθώωση του υπαλλήλου από το αντίστοιχο ποινικό αδίκημα ή απαλλαγή του αντίστοιχα από το οικείο πειθαρχικό παράπτωμα, δηλαδή πανηγυρική κρίση περί μη συνδρομής των κρίσιμων περιστατικών του αδικήματος, ο χρόνος αυτός, παρότι διανύθηκε χωρίς ο υπάλληλος να ασκεί τα κύρια και παρεπόμενα καθήκοντα της θέσης του, θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας. Ελλείψει δε σχετικής ειδικής συνταξιοδοτικής διάταξης στην έννοια της αθώωσης ή απαλλαγής του άρθρου 11 παρ.7 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα δεν εμπίπτει η περίπτωση που η ασκηθείσα ποινική ή πειθαρχική δίωξη παύσει οριστικά λόγω παραγραφής του οικείου αδικήματος ή παραπτώματος, αφού τότε εξαλείφεται μεν το αξιόποino, δεν αναιρείται, όμως, η κατά το χρόνο της αργίας μη παροχή υπηρεσίας από τον υπάλληλο, προϋπόθεση απαραίτητη για το χαρακτηρισμό του χρόνου αυτού ως συντάξιμου. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, κατά την οποία θα θεωρείτο ως πραγματική συντάξιμη υπηρεσία ο χρόνος της αργίας ακόμη και στην περίπτωση παραγραφής του οικείου ποινικού ή πειθαρχικού παραπτώματος, θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη διασταλτική ερμηνεία ή ανάλογη εφαρμογή των ανωτέρω εξαιρετικών διατάξεων, οι οποίες ως συνταξιοδοτικές ερμηνεύονται στενά (ΕλΣυν II Τμ. 62/2020, όπου και περαιτέρω παραπομπές). Έτι περαιτέρω, το ανωτέρω χρονικό διάστημα δεν εμπίπτει ούτε στις λοιπές περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις (κανονικής ή αναρρωτικής άδειας, απεργίας, εκπαιδευτικής άδειας μέχρι μία τριετία, ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών) που όλως κατ' εξαίρεση επιτρέπεται κατά τον Συνταξιοδοτικό Κώδικα η αναγνώριση ως συντάξιμου του αντίστοιχου χρόνου (άδειας, απεργίας κλπ) και συνεπώς ούτε υπό την εκδοχή αυτή ο διαδραμών χρόνος μη παροχής υπηρεσίας μπορεί να προσμετρηθεί στη συνολική υπηρεσία του υπαλλήλου.

8. Εξάλλου, ο ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» (Α' 226) ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 2 περ ε' ότι «Η οικογενειακή παροχή εξακολουθεί να χορηγείται στους συνταξιούχους του Δημοσίου γενικά, που έχουν εξέλθει από την υπηρεσία μέχρι την 31.10.2011 με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 11 του ν. 3205/2003 (Α' 297). Οικογενειακή παροχή που καταβάλλεται με τις συντάξεις του Δημοσίου γενικά, για όσους εξέλθουν της υπηρεσίας από 1.11.2011 και μετά, υπολογίζεται με τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 17 του παρόντος νόμου» και στο άρθρο 17 ότι «1. Για την ενίσχυση της οικογένειας των υπαλλήλων, που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, χορηγείται μηνιαία οικογενειακή παροχή, ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση των υπαλλήλων, ως εξής: Για υπάλληλο με τέκνα ανήλικα ή ανήλικα σωματικά ή πνευματικά για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος με ποσοστό αναπηρίας 50% τουλάχιστον, η παροχή ορίζεται σε πενήντα (50) ευρώ για ένα τέκνο, σε εβδομήντα (70) ευρώ συνολικά για δύο τέκνα, σε εκατόν είκοσι (120) ευρώ συνολικά για τρία τέκνα, σε εκατόν εβδομήντα (170) ευρώ συνολικά για τέσσερα τέκνα, και προσαυξάνεται κατά εβδομήντα (70) ευρώ ανά επιπλέον τέκνο. Η κατά τα ανωτέρω παροχή χορηγείται για τέκνα προερχόμενα από γάμο, φυσικά, θετά ή αναγνωρισθέντα, εφόσον είναι άγαμα και δεν υπερβαίνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους ή το 19ο έτος, εφόσον φοιτούν στη Μέση Εκπαίδευση. 2. (...)».

9. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η οικογενειακή παροχή, ως παρακολουθηματικού χαρακτήρα συνταξιοδοτική παροχή (πρβλ ΕλΣυν Α' Κλιμ 186/2005, 529, 641/2012, 2047, 2083/2014), καταβάλλεται στους έγγαμους συνταξιούχους του Δημοσίου που εξέρχονται από την υπηρεσία από την 1.11.2011 υπό τους όρους που καθορίζονται από το άρθρο 17 του ν. 4024/2011, ήτοι μόνον εφόσον αυτοί έχουν τέκνα ανήλικα ή ανήλικα (σωματικά ή πνευματικά) για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 50%, ή έχουν ενήλικα μεν τέκνα, πλην όμως αυτά φοιτούν σε ανώτατες και ανώτερες σχολές και μόνο κατά τον χρόνο φοίτησής τους, όπως αυτός προβλέπεται από τον Οργανισμό κάθε Σχολής, σε καμία όμως περίπτωση πέρα από τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους (πρβλ ΕλΣυν Α' Κλιμ 788/2018).

10. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο εκκαλών, πρώην εκπαιδευτικός δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, διορίστηκε στις ...1977 (ΦΕΚ Γ' ...) ως καθηγητής ... (κατηγορίας ΠΕ ...). Το έτος 1987 αποσπάστηκε σε ελληνικά σχολεία της ... για πέντε έτη, δηλαδή έως τη λήξη του σχολικού έτους 1991-1992. Κατόπιν σχετικής αίτησής του, η απόσπασή του παρατάθηκε έως τη λήξη του σχολικού έτους 1992-1993. Στις ...1993 απέστειλε προς το ... Γραφείο Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών επιστολή, με την οποία γνωστοποίησε στην ανωτέρω υπηρεσία ότι για οικογενειακούς λόγους (εγκυμοσύνη της συζύγου του καθηγήτριας ... σε ελληνικά σχολεία της ... και φροντίδα της τρίχρονης κόρης του) αδυνατούσε να επιστρέψει στην Ελλάδα και να αναλάβει υπηρεσία στην οργανική του θέση. Παράλληλα υπέβαλε αίτηση για χορήγηση άδειας άνευ αποδοχών, η οποία όμως απορρίφθηκε. Ακολούθως, συντάχθηκε το ...1995 έγγραφο του Προϊσταμένου της Α' Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Δ.Δ.Ε.) της Νομαρχίας Αθηνών, με το οποίο ο εκκαλών παραπέμφθηκε στο Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (εφεξής: ΠΥΣΔΕ) Αθηνών λόγω αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του από ...1993 έως την ημερομηνία σύνταξης του εγγράφου (...1995), ήτοι για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 30 ημερών. Με την ...1997 απόφαση του Α' ΠΥΣΔΕ της Νομαρχίας Αθηνών επιβλήθηκε στον εκκαλούντα η πειθαρχική ποινή της

οριστικής παύσης, διότι απείχε αδικαιολόγητα από την εκπλήρωση των καθηκόντων του κατά το χρονικό διάστημα από ...1993 μέχρι τουλάχιστον ...1996, ήτοι για χρονικό διάστημα πέραν των 30 ημερών (κατά το οποίο παρέμενε στη ..., ενώ όφειλε να παρουσιαστεί και να αναλάβει υπηρεσία στην Δ.Δ.Ε. Α' Αθηνών) και για τον λόγο αυτό, τέθηκε σε αυτοδίκαιη αργία. Κατά της απόφασης αυτής ο εκκαλών άσκησε στις ...1998 υπαλληλική προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με την .../2001 απόφαση του εν λόγω Δικαστηρίου (ημερομηνία διάσκεψης: ...2001 και ημερομηνία δημοσίευσης: ...2001), η ως άνω υπαλληλική προσφυγή έγινε δεκτή και εξαφανίστηκε η προαναφερθείσα πράξη του Α' ΠΥΣΔΕ Αθηνών, με την αιτιολογία ότι το ΠΥΣΔΕ δεν συγκροτήθηκε, όπως προβλέπεται, από κρατικό όργανο, αλλά από όργανο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών-Πειραιώς (Ο.Τ.Α. δεύτερης βαθμίδας). Ακολούθως, εκδόθηκε η ...2002 απόφαση του ΠΥΣΔΕ Α' Αθηνών της Περιφερειακής Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΥΠ.Ε.Π.Θ.), με την οποία επιβλήθηκε (εκ νέου) στον εκκαλούντα η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης για το πειθαρχικό παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του κατά το χρονικό διάστημα από ...1993 έως ...1996 και τέθηκε σε αυτοδίκαιη αργία. Κατά της παραπάνω απόφασης, ο εκκαλών άσκησε την από ...2002 ένσταση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με την ...2003 απόφαση του οποίου επιβλήθηκε σε αυτόν η ίδια πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης. Η τελευταία αυτή απόφαση προσβλήθηκε από τον εκκαλούντα με την από ...2003 υπαλληλική προσφυγή του ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με την .../2005 απόφαση του εν λόγω Δικαστηρίου (ημερομηνία διάσκεψης: ...2005 και ημερομηνία δημοσίευσης: ...2005) έγινε δεκτό το ένδικο βοήθημα, εξαφανίστηκε η ως άνω απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου και παραπέμφθηκε η υπόθεση στο Συμβούλιο αυτό, προκειμένου να αποφανθεί (εκ νέου) επί της ενστάσεως του εκκαλούντος, αφού προηγουμένως τηρηθεί ο ουσιώδης τύπος της ανακοίνωσης σε αυτόν της ημέρας και της ώρας συνεδρίασης του Συμβουλίου (άρθρο 137 παρ. 1 και 163^α παρ. 6 του Υπαλληλικού Κώδικα- ν. 2683/1999, Α' 19), που παρανόμως είχε παραλειφθεί. Σε συμμόρφωση προς την ανωτέρω απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την ...2006 απόφασή του, το Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο αποφάσισε την παύση της πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του εκκαλούντος, δοθέντος ότι το πειθαρχικό παράπτωμα, για το οποίο αυτός διώχθηκε, είχε υποπέσει στην επταετή παραγραφή του άρθρου 112 παρ. 1 και 3 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999, όμοια ρύθμιση περιείχε και το προϊσχύσαν π.δ. 611/1977). Η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στον εκκαλούντα στις ...2007 [βλ. το ...2007 διαβιβαστικό έγγραφο του Προέδρου του ως άνω Συμβουλίου και το από ...2007 έγγραφο (αποδεικτικό κοινοποίησης) του Γραφείου Συντονιστή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ...]. Περαιτέρω, με την ...2009 απόφαση της Διευθύντριας της Δ.Δ.Ε. Α' Αθηνών αναγνωρίστηκαν στον εκκαλούντα τα χρονικά διαστήματα από ...1997 έως ...2001 και από ...2002 έως ...2005, κατά τα οποία είχε τεθεί σε αυτοδίκαιη αργία λόγω επιβολής σε βάρος του της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης, ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για τη μισθολογική του εξέλιξη και με το από ...2009 ατομικό δελτίο κατάταξης κατετάγη στο έκτο μισθολογικό κλιμάκιο από ...2007 (ημερομηνία επανόδου του στην ενεργό υπηρεσία, βλ. την ...2009 απόφαση της Διευθύντριας της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας). Κατόπιν αυτών, ο εκκαλών άσκησε την από ...2011 αγωγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών με αίτημα την αναγνώριση της υποχρέωσης του Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλλει το συνολικό καθαρό ποσό ύψους 154.521,07 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί α) στις παρακρατηθείσες αποδοχές που δικαιούται να λάβει,

κατά τους ισχυρισμούς του, για τα χρονικά διαστήματα από ...1997 έως ...2001 και από ...2002 έως ...2005, κατά τα οποία, όπως προβάλλει, είχε τεθεί σε αυτοδίκαιη αργία, βάσει της διάταξης του άρθρου 105 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 2683/1999, άλλως ως αποζημίωση, για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από την παράνομη, κατά τους ισχυρισμούς του, παράλειψη των οργάνων του εναγομένου να τον αποκαταστήσουν μισθολογικά μετά την παύση της πειθαρχικής του δίωξης (καθαρό ποσό 113.903,14 ευρώ) και β) στις αποδοχές που δεν του καταβλήθηκαν κατά τα χρονικά διαστήματα από ...2001 έως ...2002 και από ...2005 έως ...2007, λόγω της παράνομης, κατά τους ισχυρισμούς του, παράλειψης των οργάνων του εναγομένου να τον καλέσουν να αναλάβει καθήκοντα κατά τα ενδιάμεσα χρονικά διαστήματα που δεν τελούσε σε αυτοδίκαιη αργία (καθαρό ποσό 40.617,93 ευρώ). Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η .../2019 προδικαστική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία κρίθηκε ότι οι αξιώσεις του εκκαλούντος για καταβολή αποδοχών ως αποζημίωσης για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από την παράνομη, κατά τους ισχυρισμούς του, παράλειψη της υπηρεσιακής διοίκησης να τον καλέσει να αναλάβει καθήκοντα για τα παρεμβληθέντα χρονικά διαστήματα από ...2001 έως ...2002 και από ...2005 έως ...2007, κατά τα οποία δεν τελούσε σε αυτοδίκαιη αργία, ανεξαρτήτως της βασιμότητας των προβληθέντων ισχυρισμών, έχουν υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995. Αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει στον εκκαλούντα, με βάση το άρθρο 105 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 2683/1999, το ¼ των μηνιαίων αποδοχών που του παρακρατήθηκε κατά το χρονικό διάστημα από ...1997 έως ...1999 και το σύνολο των αποδοχών που του παρακρατήθηκε κατά τα χρονικά διαστήματα από ...1999 έως ...2001 και από ...2002 έως ...2005, κατά τα οποία τελούσε σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας, ωστόσο το Δικαστήριο ανέβαλε τελικά την έκδοση οριστικής απόφασης, προκειμένου να σχηματίσει ασφαλή κρίση ως προς το ακριβές ύψος των μηνιαίων ακαθάριστων και καθαρών αποδοχών που δικαιούται ο ενάγων κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα. Μετά την εκτέλεση των ορισθέντων με την ανωτέρω (εν μέρει) προδικαστική απόφαση, με την .../2021 οριστική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει νομιμοτόκως στον εκκαλούντα, για την ανωτέρω αιτία, το ποσό των 115.936,57 ευρώ.

11. Εν τω μεταξύ, στις ...2011 ο εκκαλών εξήλθε από την ενεργό υπηρεσία λόγω παραιτήσεως και με την προσβαλλόμενη ...2013 πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων (Τμήμα Β') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), κανονίστηκε σε αυτόν σύνταξη με βάση την από έτη 19-8-12 συντάξιμη υπηρεσία του ως καθηγητή στο Υπουργείο Παιδείας, στην οποία προστέθηκε ο από έτη 2-1-4 χρόνος στρατιωτικής του θητείας, ενώ δεν συνυπολογίστηκε χρόνος από έτη 14-7-15. Ο αφαιρεθείς αυτός χρόνος αντιστοιχεί, κατά τα διαλαμβανόμενα στις παρατηρήσεις της προσβαλλόμενης πράξης, σε χρονικά διαστήματα κατά τα οποία ο εκκαλών δεν έλαβε αποδοχές ή απείχε αυθαίρετα από την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων. Ειδικότερα, αναφέρεται ότι εκπίπτει από τη συνολική συντάξιμη υπηρεσία του «α) ο χρόνος από ... απόσπασης χωρίς αποδοχές, β) ο χρόνος αυθαίρετης αποχής από ... μέχρι ..., ... μέχρι ... και ... μέχρι ... και γ) ο χρόνος από .. μέχρι ... και από ... μέχρι ... για τον οποίο δεν έχουν καταβληθεί αποδοχές (τις οποίες διεκδικεί από την Υπηρεσία του δικαστικά)». Επιπλέον, με το ...2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων (Τμήμα Β') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), γνωστοποιήθηκε στον εκκαλούντα ότι πλέον του ποσού της βασικής του σύνταξης και του επιδόματος εξομάλυνσης, θα λαμβάνει και επίδομα τέκνου, ποσού πενήντα (50) ευρώ.

12. Ήδη, με την κρινόμενη έφεση και το από ...2021 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα με το οποίο περιόρισε και το αρχικώς υποβληθέν με την έφεση αίτημά του, ο εκκαλών στρέφεται κατά της ως άνω ...2013 πράξης κανονισμού σύνταξης και ζητεί την μεταρρύθμιση της προσβαλλόμενης, ώστε να προσμετρηθούν στη συντάξιμη υπηρεσία του τα χρονικά διαστήματα i) ... και ..., κατά τα οποία αυτός είχε τεθεί σε αυτοδίκαιη αργία λόγω της επιβολής σε βάρος του της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης και ii) ... και ..., κατά τα οποία αυτός απείχε από την άσκηση των καθηκόντων του, λόγω της παράλειψης, κατά τους ισχυρισμούς του, της υπηρεσιακής διοίκησης να τον καλέσει προκειμένου να αναλάβει καθήκοντα, μετά από την ακύρωση με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας των πράξεων των πειθαρχικών συμβουλίων που επέβαλαν σε βάρος του την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης και μέχρι το χρόνο της εκ νέου επιβολής της αυτής πειθαρχικής ποινής στην πρώτη περίπτωση και στη δεύτερη περίπτωση μέχρι την επάνοδό του στην υπηρεσία μετά την παύση της πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του λόγω παραγραφής. Προς τούτο, ειδικότερα, καθ' ερμηνεία του δικογράφου της έφεσης προβάλλει: i) ότι καθόσον αφορά στα χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία τελούσε σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας, λόγω επιβολής σε βάρος του της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης, μετά την απαλλαγή του από την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης λόγω παραγραφής του αποδιδόμενου σε αυτόν πειθαρχικού παραπτώματος, ο ίδιος επανήλθε αυτοδίκαια στην υπηρεσία (επικαλείται δε σχετικώς την ΣτΕ 2533/2001, Γνωμ. ΝΣΚ 343/2008 και το άρθρο 103 παρ. 4 ΥΚ) και για το λόγο αυτό του επιδικάστηκαν οι αποδοχές που είχαν παρακρατηθεί λόγω της θέσης του σε αυτοδίκαιη αργία, σύμφωνα με τις οριστικές κρίσεις της προδικαστικής απόφασης .../2012 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (επικαλείται δε σχετικώς την ΣτΕ 15/2003, ΑΠ 1422/1990 και ΝΣΚ γνωμ. 312/2002) και ii) ότι καθόσον αφορά στα χρονικά διαστήματα κατά τα οποία απείχε από τα καθήκοντα του δεν πρόκειται για περίπτωση αδικαιολόγητης αποχής, όπως διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη, αφού η αποχή του οφείλεται στην καθυστέρηση της διοίκησης- κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης- να εκδώσει διαπιστωτικές πράξεις για την επαναφορά του στην υπηρεσία, αμέσως μετά τη δημοσίευση των αποφάσεων .../2001 και .../2005 του ΣτΕ, με τις οποίες ακυρώθηκαν οι αποφάσεις της διοίκησης με τις οποίες είχε επιβληθεί σε βάρος του η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης, με αυτόθροη συνέπεια την άρση της αυτοδίκαιης αργίας. Περαιτέρω, ο εκκαλών ζητεί την καταβολή με τη σύνταξή του οικογενειακής παροχής για τα δύο τέκνα του και όχι μόνο για το ένα, όπως ορίζεται στο 9047/2012 έγγραφο περί κοινοποίησης της προσβαλλόμενης, δεδομένου ότι το ένα τέκνο του, που γεννήθηκε στις ...1994, είναι δεκαεννέα ετών και το δεύτερο, που γεννήθηκε στις ...1990 είναι είκοσι τριών, έχουν δε αμφότερα τη φοιτητική ιδιότητα, αφού σπουδάζουν σε Πανεπιστήμια της

13. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στις σκέψη 7 της παρούσας, το Τμήμα κρίνει ότι νομίμως με την προσβαλλόμενη πράξη δεν αναγνωρίστηκαν συντάξιμα τα χρονικά διαστήματα από ...1997 έως ...2001 και από ...2002 έως ...2005, κατά τα οποία ο εκκαλών είχε τεθεί σε αργία. Τούτο διότι, κατά τα άρθρα 191 παρ. 3 του π.δ. 611/1977 και 103 παρ. 2 του ν. 2683/1999, η αργία αρχίζει από την κοινοποίηση της πειθαρχικής απόφασης και λήγει, μεταξύ άλλων, την ημέρα που δημοσιεύθηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφόσον έχει ασκηθεί υπαλληλική προσφυγή. Ο εκκαλών τελούσε σε αυτοδίκαιη αργία- διότι επιβλήθηκε σε βάρος του η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης λόγω αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του- κατά τα χρονικά διαστήματα από την ημερομηνία κοινοποίησης της ...1997 απόφασης του Α' Π.Υ.Σ.Δ.Ε. της Νομαρχίας Αθηνών, έως ...2001 (ημερομηνία δημοσίευσης της .../2001 απόφασης του Συμβουλίου της

Επικρατείας, που εξαφάνισε την ως άνω απόφαση του Π.Υ.Σ.Δ.Ε.) και από ...2002 (ημερομηνία κοινοποίησης της ...2002 απόφασης του Α' Π.Υ.Σ.Δ.Ε. του ΥΠ.Ε.Π.Θ.) έως ...2005 (ημερομηνία δημοσίευσης της .../2005 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, που εξαφάνισε την .../2003 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου). Περαιτέρω, η πειθαρχική δίωξη του εκκαλούντος για το πειθαρχικό παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκπλήρωση των καθηκόντων του για το χρονικό διάστημα από ...1993 μέχρι τουλάχιστον ...1996, ήτοι για χρονικό διάστημα πέραν των 30 ημερών, έπαυσε με την ...2006 απόφαση του Δευτεροβάθμιου ΠΥΣΔΕ λόγω παραγραφής. Ως εκ τούτου και ενόψει του ότι η παύση της πειθαρχικής δίωξης λόγω παραγραφής αφορά στην εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξης συνεπεία της παραγραφής (ήτοι της άπρακτης παρόδου της προθεσμίας εντός της οποίας μπορεί να ασκηθεί η ποινική αξίωση της Πολιτείας) και δεν ισοδυναμεί με αθώωση ή απαλλαγή από το οικείο πειθαρχικό παράπτωμα, διότι στην περίπτωση αυτή αφενός δεν χωρεί εκτίμηση για τη διάπραξη ή μη του αδικήματος, προϋπόθεση απαραίτητη, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ.7 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, προκειμένου να προσμετρηθεί ως συντάξιμος ο χρόνος αργίας του υπαλλήλου (πρβλ. ΕλΣυν II Τμ. 62/2020), αφετέρου δεν αναιρείται η συνεπεία της ποινικής ή πειθαρχικής διώξεως αργία του υπαλλήλου και η από την αιτία αυτή μη παροχή υπηρεσίας (πρβλ. Ελ.Συν. II Τμ. 714/2004), ιδίως στην περίπτωση που το αποδιδόμενο στον υπάλληλο αδίκημα είναι η αδικαιολόγητη αποχή από τα καθήκοντά του, στοιχεία στα οποία απέβλεψαν για το χαρακτηρισμό της υπηρεσίας ως συντάξιμης οι προαναφερόμενες συνταξιοδοτικές διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 11 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, το επίδικο χρονικό διάστημα δεν εμπίπτει στο κατ' εξαίρεση προσμετρούμενο κατά τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 11 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα διάστημα πραγματικής υπηρεσίας.

14. Περαιτέρω, όσον αφορά στα χρονικά διαστήματα από ...2001 έως ...2002 και από ...2005 έως ...2007, κατά τα οποία ο εκκαλών απείχε από την άσκηση των καθηκόντων του μετά από την ακύρωση με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας των πράξεων των πειθαρχικών συμβουλίων που επέβαλαν σε βάρος του την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης και μέχρι την εκ νέου επιβολή της αυτής πειθαρχικής ποινής στην πρώτη περίπτωση και στην περίπτωση του δεύτερου χρονικού διαστήματος, μέχρι την επάνοδό του στην υπηρεσία μετά την παύση της πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του λόγω παραγραφής, το Τμήμα κρίνει ότι νομίμως τα διαστήματα αυτά δεν συνυπολογίζονται στη συνολική συντάξιμη υπηρεσία του, καθόσον σύμφωνα με τον βασικό κανόνα που αποτυπώνεται στο άρθρο 11 παρ 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα δεν αποτελούν χρόνο πραγματικά παρασχεθείσας υπηρεσίας, όπως άλλωστε και ο ίδιος ο εκκαλών συνομολογεί ούτε εμπίπτουν στις λοιπές περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις (κανονικής ή αναρρωτικής άδειας, απεργίας, εκπαιδευτικής άδειας μέχρι μία τριετία, ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών), κατά τις οποίες όλως κατ' εξαίρεση επιτρέπεται κατά τον Συνταξιοδοτικό Κώδικα η αναγνώριση ως συντάξιμου του αντίστοιχου χρόνου. Έτι περαιτέρω, στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης επανόδου, ως εν προκειμένω, ο υπάλληλος οφείλει εντός ευλόγου χρόνου από τη δημοσίευση της σχετικής ακυρωτικής αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας να εμφανισθεί με δική του πρωτοβουλία στην υπηρεσία που υπηρετούσε κατά τον χρόνο επιβολής της κρίσιμης πειθαρχικής ποινής προς ανάληψη καθηκόντων ή να υποβάλει σχετική αίτηση, χωρίς να απαιτείται προηγουμένως να κληθεί από τη διοίκηση ή να εκδοθεί σχετική διαπιστωτική πράξη προς τούτο (ΣτΕ 3622/2012 σκ 11). Διαφορετικά μετά την πάροδο του κατά ανωτέρω ευλόγου χρόνου, ο υπάλληλος καθίσταται υπαίτιος για τη μη παροχή των υπηρεσιών του, διαπράττοντας το πειθαρχικό παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων (ΣτΕ 3737/2011 σκ 5).

Συνεπώς, εφόσον από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει, αλλά ούτε και ο ίδιος ο εκκαλών επικαλείται ότι κατά τα αιτούμενα διαστήματα προσήλθε στην υπηρεσία του προκαλώντας την σύνταξη σχετικής πράξης εμφανίσεως, ο σχετικός ισχυρισμός του ότι η εν λόγω μη παροχή υπηρεσίας οφείλεται σε υπαίτια παράλειψη της διοίκησης να τον καλέσει προκειμένου να αναλάβει καθήκοντα και γι' αυτό πρέπει να αναγνωριστεί ως συντάξιμος, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

15. Εντούτοις, ως προς το αίτημα του εκκαλούντος για καταβολή οικογενειακού επιδόματος αντιστοιχούντος σε δύο τέκνα, το Τμήμα κρίνει ότι, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 9, μη νομίμως χορηγήθηκε στον εκκαλούντα επίδομα τέκνου για το ένα μόνο τέκνο αυτού, δοθέντος ότι το μεν πρώτο τέκνο του, που γεννήθηκε στις ...1990, προκύπτει ότι εισήχθη σε σχολή ΑΕΙ στις ...2011 και κατά το χρόνο έναρξης πληρωμής της σύνταξης του εκκαλούντος (...2012) φοιτούσε στο Πανεπιστήμιο ... της ... (βλ. το ...2012 Δελτίο Ατομικής και Υπηρεσιακής Κατάστασης Υπαλλήλου- ΔΑΥΚ), το δε δεύτερο τέκνο του, το οποίο γεννήθηκε στις ..1994, παρότι είχε ήδη ενηλικιωθεί κατά τον χρόνο έναρξης πληρωμής της σύνταξής του, δεν είχε υπερβεί το 19^ο έτος της ηλικίας του και φοιτούσε στη μέση εκπαίδευση (βλ. το από ...2011 Πιστοποιητικό φοίτησης σε σχολείο για το σχολικό έτος 2011-2012, ... του ...). Ενόψει των ανωτέρω, ο εκκαλών, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του ν. 2024/2011, δικαιούται να λάβει το επίδομα και για τα δύο τέκνα του. Κατά τούτο δε, όπως βασίμως προβάλλεται, πρέπει να ακυρωθεί το ...2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.).

16. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η ένδικη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει, να απορριφθεί κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ...2013 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων (Τμήμα Β') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ) και να γίνει δεκτή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ...2013 πράξης. Μετά δε από αυτά, πρέπει κατόπιν εκτίμησης των περιστάσεων να διαταχθεί η επιστροφή στον εκκαλούντα του καταβληθέντος για την άσκηση της έφεσης παραβόλου (άρθρο 310 παρ. 1, 2 της Δικονομίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την έφεση.

Απορρίπτει την έφεση κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ...2013 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων (Τμήμα Β') του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ).

Ακυρώνει το ...2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) κατά το μέρος που χορηγεί στον εκκαλούντα επίδομα τέκνου μόνο για το ένα τέκνο αυτού και όχι και για τα δύο τέκνα του.

Διατάσσει την απόδοση στον εκκαλούντα του παραβόλου που καταβλήθηκε για την άσκηση της έφεσης.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 6 Οκτωβρίου 2022, 10 Νοεμβρίου 2022 και 29 Φεβρουαρίου 2024.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ**

**Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΠΕΝΕΣΗ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ**

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 20 Φεβρουαρίου 2025.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ**